

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2017).

Τὴν Κυριακὴν, 1^η /14^η Μαΐου 2017, Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος, συμφώνως τῷ βιβλίῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τῆς συναντήσεως τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς ἐκ τῆς κώμης Συχάρ τῆς περιοχῆς Σαμαρείας μετὰ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν τόπον τῆς συναντήσεως ταύτης, εἰς τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καὶ τῆς συνομιλίας αὐτῆς μετὰ τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ τῆς ἀποκαλύψεως εἰς αὐτὴν ὅτι Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός καὶ ὅτι τὸ ὕδωρ τὸ ὁποῖον Οὗτος θά δώσῃ εἰς αὐτὴν εἶναι ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ ὅτι ὁ πίνων τοῦτο οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα συμφώνως πρὸς τὴν γλαφυρὰν διήγησιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, (κεφ. 4, 4-42).

Παρά τὸ Φρέαρ τοῦτο καὶ εἰς τὸν ἱερόν ὑπερκαλλῆ, ὑπερμεγέθη καὶ μεγαλοπρεπῆ Ναόν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, τὸν ὁποῖον ἀξιεπαίνως ἀνήγειρεν ὁ ἡγούμενος τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος, ἐτέλεσε πανηγυρικὴν Πατριαρχικὴν θείαν Λειτουργίαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καὶ Ἀρχιμανδριτῶν Κλαυδίου ἡγουμένου εἰς τὴν Ἱ.Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυτοῦ, Ἰγνατίου, ἡγουμένου εἰς τὴν Ἱ.Μονὴν Ποιμένων, Στεφάνου ἡγουμένου εἰς τὴν Ἱ.Μονὴν Ἁγίας Αἰκατερίνης, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου π. Ἀγαπίου, συμπροσευχομένου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσσοστόμου, ἡγουμένου εἰς τὴν Ἱ.Μονὴν Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, καὶ Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνοιστί, ρωσιστί καὶ ρουμανιστί δεξιὰ καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Λεοντίου μετὰ τῆς χορωδίας τῶν ἐνοριτῶν τῶν γειτονικῶν ἐνοριῶν ἀριστερὰ ἀραβιστί, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καὶ πλήθους πιστῶν, ἐντοπίων, πλησιοχώρων καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καὶ Κύπρου καὶ μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν.

Πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνοιστί ἔχοντα ὡς ἔπεται:

Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ, ὅτι Χριστός πεφανέρωται, σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τὸν Ἀδάμ ἐξάρῃ ἐκ κατάρας παγγενῆ καὶ θαυμαστοῦται θαύμασιν ἐν Σαμαρεία προσαφικόμενος. Γυναικί δέ παρέστη ὕδωρ ζητῶν, ὁ νεφέλης ὕδασι περιβαλλόμενος, διό πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὸν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα, εὐσπλάγχνω βουλήῃ», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς ἐορτὴν ἀφ'

ένος καί τό γεγονός ὅτι Χριστός πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος, ἵνα τόν Ἀδάμ (τόν παλαιόν) ἐξάρη ἐκ κατάρας παγγενῆ», ἀφ' ἑτέρου, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός.

Ὅντως ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ «πεφανέρωται σαρκούμενος ὡς ἄνθρωπος» κατά τήν ἐπί τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ συνομιλίαν του μετά τῆς Σαμαρείτιδος, ἡ ὁποία εἶπεν Αὐτῷ [τῷ Ἰησοῦ], «οἶδα ὅτι ὁ Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός. Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα», (Ἰωάν. 4,26). Ὁ δέ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ «ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι», (Ἰωάν. 4,26).

Σχολιάζων τήν ὁμολογίαν ταύτην τοῦ Ἰησοῦ ἐνώπιον τῆς Σαμαρείτιδος, ὁ Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «ἐξ ἀδεκάστου (=ἀμερολήπτου) γνώμης καί ἀπλῆς διανοίας ἐφθέγγετο, ἅπερ ἐφθέγγετο ἡ Σαμαρεῖτις... καί γάρ ἤκουσε καί ἐπίστευσε καί ἄλλους ἐπί τοῦτο ἐσαγήνευσε».

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Σαμαρεῖτις γυνή δέν εἶχεν ἴδει ἄλλοτε τόν Κύριον καί δέν εἶχε δοθῆ εἰς αὐτήν ἡ εὐκαιρία νά παρακολουθήσῃ τήν διδασκαλίαν καί τά θαύματά Του, τά ὁποία θά ἔπειθον αὐτήν περί τοῦ ποῖος ἦτο ὁ ἀλάων καί ἐνεργῶν ταῦτα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός ἦτο πολύ ἐγγύς εἰς τήν Σαμαρείτιδα, τήν στιγμὴν κατά τήν ὁποίαν αὐτὴ ἐζήτηε νά γνωρίσῃ Αὐτόν, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός «Σαμαρείτιδι Κύριε, αἰτησαμένη παρέσχες ὕδωρ, τήν ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους Σου. Ὅθεν εἰς αἰῶνας οὐ διψῆ ἄνυμνοῦσα σε».

Αὐτὴ ἀκριβῶς «ἡ ἐπίγνωσις τοῦ κράτους», δηλαδή τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ, κατέστησε τήν Σαμαρείτιδα κήρυκα καί Ἰσαπόστολον ἀλλά καί μάρτυρα τῆς σωζούσης Χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ ἐπίγνωσις τῆς Σαμαρείτιδος ὅτι «οὗτός ἐστίν ὁ Χριστός», (Ἰωάν. 4,29), δηλονότι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ἐφώτισε τήν διάνοιαν αὐτῆς καί κατενόησεν τόν λόγον τοῦ Χριστοῦ ὅτι «Πνεῦμα ὁ θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24).

Τοῦτο δηλοῖ ὅτι ὁ θεός δέν περιορίζεται τοπικῶς ἢ χρονικῶς, διότι Οὗτος εἶναι πνεῦμα καί μάλιστα τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό ὕποϊον, ὡς ὁ ἄνεμος «ὅπου θέλει πνεῖ», (Ἰωάν. 3,7). Τούτου ἕνεκεν ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει λέγων. Ἀφ' οὗ ἐπαραλάβαμεν διά μέσου τῆς πίστεως εἰς τόν Χριστόν, βασιλείαν, ἡ ὁποία δέν σαλεύεται ποτέ, ἀλλά μένει αἰωνία καί ἡ βασιλεία αὕτη εἶναι ἐκείνη πού ἐγκαθίδρυσεν ὁ Χριστός διά τῆς Ἐκκλησίας Του, ἅς ἀποδίδωμεν εἰς τόν θεόν εὐχαριστίαν.

Καί μέ τήν εὐγνωμοσύνην πού θα δεικνύωμεν διά τῆς εὐχαριστίας αὐτῆς, ἅς λατρεύωμεν τόν θεόν εὐαρέστως μετά σεβασμοῦ καί εὐλαβείας. Πρέπει δέ μέ φόβον καί εὐλάβειαν νά Τόν λατρεύωμεν, διότι ὁ θεός μας εἶναι φωτιά, πού κατακαίει καί ἐξολοθρεύει κάθε ἀσεβῆ καί ἀνευλαβῆ. «Διό βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ θεῷ μετά αἰδοῦς καί εὐλαβείας καί γάρ ὁ θεός ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον», (Ἑβρ. 12, 28).

Τήν ἀσάλευτον ταύτην βασιλείαν, παρέλαβε καί ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, ἡ ὁποία μετ αἰδοῦς καί εὐλαβείας εὐαρέστως λατρεύει τόν θεόν ἐν οὐρανοῖς, ὅπως ἐλάτρευεν Αὐτόν καί ἐπί τῆς γῆς. Μέ ἄλλα λόγια ἡ Σαμαρεῖτις ὄχι μόνον ἐπίστευσε εἰς τόν Χριστόν, ἀλλ' ἐζήτηε νά πῖῃ ἐκ τοῦ ὕδατος τοῦ ζῶντος καί πνευματικοῦ, περί τοῦ ὁποίου εἶπεν αὐτῇ ὁ Χριστός. «Ὅς δ' ἂν πῖῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγώ δώσω αὐτῷ, οὐ μή διψήσῃ εἰς τόν αἰῶνα, ἀλλά τό ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰωάν. 4,14). Τό ὕδωρ δέ

τοῦτο τό ἀλλόμενον δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν πλήρη καί ἀληθῆ γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν κατέχει ἡ ἀγία ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Ὁ σοφός Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς τήν ἀλαζονείαν τῶν ἀρνούμενων νά πιστεύσουν εἰς τόν ἀληθινόν θεόν λέγει: «Καί καθώς οὐκ ἔδοκίμασαν τόν θεόν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτούς ὁ θεός εἰς ἀδόκιμον νοῦν ποιεῖν τά μή καθήκοντα πεπληρωμένους πάση ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ, μεστούς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας», (Ρωμ. 1,28-29).

Μέ ἄλλα λόγια ὅσοι δέν ἔκριναν καλόν καί δέν ἠθέλησαν νά κατέχουν τήν πλήρη καί ἀληθῆ γνῶσιν τοῦ Θεοῦ, τούς ἐγκατέλιπεν ὁ θεός καί παρεδόθησαν εἰς νοῦν ἀνίκανον νά διακρίνη τό ἀληθές καί τό ὀρθόν, καί ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ὑπῆρξεν τό νά πράττουν ἀπρεπῆ καί ἀνήθικα ἔργα.

Ἡμεῖς δέ ἀδελφοί μου, οἱ τόν ἄρτον ἐσθίοντες τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί τό αἶμα τῆς τιμίας αὐτοῦ πλευρᾶς πίνοντες, καλούμεθα νά πολιτευώμεθα ἐν καινοτητι Πνεύματος Ἁγίου καί παραγγέλλει ἡμῖν καί ὁ μελωδός: «Καθαρθῶμεν ἐννοιῶν τούς κευθμῶνας (τά κρυπτά μέρη) καί ψυχικάς λαμπηδόνας διαυγάσωμεν, καί τήν ζωήν κατίδωμεν Χριστόν, ἐν φρέατι ἀφικόμενον, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ἵνα τόν ἐχθρόν θριαμβεύσῃ καί σῶσῃ τό γένος ἡμῶν διά πάθους Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως».

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, προβάλλει τούς ἀγίους αὐτῆς, ἰδιαιτέρως δέ σήμερον τήν Σαμαρείτιδα, τήν ὑπό τοῦ Χριστοῦ κατονομασθεῖσαν Φωτεινή, ἡ ὁποία καί τόν τοῦ μάρτυρος στεφάνου ἐπί τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Νέρωνος λαβοῦσα, ὡς πρότυπον πίστεως, πνευματικοῦ ἀγῶνος, νίκης κατά τῶν πειρασμῶν καί τῆς ἁμαρτίας ἀλλά καί μετανοίας ἀνεδείχθη. Μιμητῆς τῶν ἀρετῶν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς ἀνεδείχθη καί ὁ νέο – ἱερομάρτυς Φιλούμενος ὁ Ἁγιοταφίτης, ἀκολουθῶν τά ἴχνη καί τό ἱεραποστολικόν αὐτῆς κήρυγμα τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Δοξάσωμεν καί ἡμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν ἐκ τῆς Παρθένου καί θεοτόκου Μαρίας ἐπιφανέντα ὡς ἄνθρωπον Χριστόν τόν θεόν ἡμῶν καί μετά τοῦ ὕμνωδοῦ εἶπωμεν. «Πηγῆ ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ὕδωρ ἀφέσεως καί ἐπιγνώσεως δεδώρησαι γυναικί αἰτησάσῃ πάλαι Σαμαρείτιδι. Διό ἀνυμνοῦμεν σου τούς ἀφάτους οἰκτιρισμούς» Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη.

Καί ἀραβιστί διά στόματος π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/05/14/30448>

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Ἱερά Λιτανεία τρίς περίξ τοῦ Ναοῦ καί μετά ταύτην παρετέθη δεξίωσις εἰς πάντας καί μετ' αὐτήν τράπεζα ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου εἰς τόν Μακαριώτατον, τήν συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλούς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/anDL_Us8slw

http://youtu.be/0bXkHhXC_B0

```
ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"  
returns="included" maximum_entity_count="500"]
```